

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Циганенка Олександра Петровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини четвертої статті 304, частини третьої статті 307, статті 309, частини четвертої статті 424 Кримінального процесуального кодексу України

Київ
23 липня 2025 року
№ 70-3(I)/2025

Справа № 3-11/2025(21/25)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Петришина Олександра Віталійовича – головуючого,
Кичуна Віктора Івановича,
Олійник Алли Сергіївни – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Циганенка Олександра Петровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини четвертої статті 304, частини третьої статті 307, статті 309, частини четвертої статті 424 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Олійник А.С. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. До Конституційного Суду України звернувся Циганенко О.П. із клопотанням перевірити на відповідність статтям 1, 3, 8, 19, 55, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України (конституційність)

частину четверту статті 304, частину третю статті 307, статтю 309, частину четверту статті 424 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Згідно з частиною четвертою статті 304 Кодексу „слідчий суддя, суд відмовляє у відкритті провадження лише у разі, якщо скарга подана на рішення, дію чи бездіяльність слідчого, дізнавача, прокурора, що не підлягає оскарженню“.

Відповідно до частини третьої статті 307 Кодексу „ухвала слідчого судді за результатами розгляду скарги на рішення, дію чи бездіяльність слідчого, дізнавача чи прокурора не може бути оскаржена, окрім ухвали про відмову у задоволенні скарги на постанову про закриття кримінального провадження, скарги на відмову слідчого, прокурора в задоволенні клопотання про закриття кримінального провадження з підстав, визначених пунктом 9¹, частини першої статті 284 цього Кодексу, про скасування повідомлення про підозру та відмову у задоволенні скарги на повідомлення про підозру“.

Статтею 309 Кодексу визначено перелік ухвал слідчого судді, які можуть бути оскаржені під час досудового розслідування.

Згідно з частиною четвертою статті 424 Кодексу „ухвала слідчого судді після її перегляду в апеляційному порядку, а також ухвала суду апеляційної інстанції за результатами розгляду апеляційної скарги на таку ухвалу оскарженню в касаційному порядку не підлягають“.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

У вересні 2021 року Циганенко О.П. звернувся до Печерського районного суду міста Києва зі скаргою на бездіяльність уповноважених осіб Офісу Генерального прокурора та щодо зобов'язання вчинити певні дії.

Печерський районний суд міста Києва ухвалою від 13 вересня 2021 року відмовив у відкритті провадження за скаргою Циганенка О.П., у якій він просив

зобов'язати уповноважених осіб Офісу Генерального прокурора виконати вимоги статті 55 Кодексу та видати йому пам'ятку про права та обов'язки потерпілого під час отримання заяви.

Київський апеляційний суд ухвалою від 14 травня 2024 року апеляційну скаргу Циганенка О.П. залишив без задоволення, а ухвалу слідчого судді Печерського районного суду міста Києва від 13 вересня 2021 року – без змін.

Верховний Суд ухвалою від 20 червня 2024 року відмовив у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою Циганенка О.П. на ухвали слідчого судді Печерського районного суду міста Києва від 13 вересня 2021 року та Київського апеляційного суду від 14 травня 2024 року.

2.1. Суб'єкт права на конституційну скаргу, стверджуючи про неконституційність оспорюваних приписів Кодексу, зазначає, що „правова ситуація <...> в судочинстві держави Україна полягає у порушенні судами“ частини третьої статті 307, частини четвертої статті 304, статті 309 Кодексу.

На думку автора клопотання, кримінальне судочинство має здійснюватися з дотриманням норм Конституції України як норм прямої дії, а саме статей 1, 3, 8, 19, 55, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України.

Циганенко О.П. у конституційній скарзі посилається на окремі приписи Конституції України, постанови Верховного Суду у справах інших осіб, а також на судові рішення у його справі.

3. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України керується таким.

Згідно зі статтею 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону, та якщо з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі

приписи), сплинуло не більше трьох місяців (абзац перший, пункт 2 частини першої).

Тобто однією з умов прийнятності конституційної скарги є дотримання строку її подання, що його визначено пунктом 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

З аналізу конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається, що суб'єкт права на конституційну скаргу остаточним судовим рішенням у справі вважає ухвалу Верховного Суду від 20 червня 2024 року, якою відмовлено у відкритті касаційного провадження за його касаційною скаргою на ухвали слідчого судді Печерського районного суду м. Києва від 13 вересня 2021 року та Київського апеляційного суду від 14 травня 2024 року.

Отже, Циганенко О.П. мав реалізувати право на звернення до Конституційного Суду України з конституційною скаргою до 21 вересня 2024 року.

Автор клопотання звернувся до Конституційного Суду України з конституційною скаргою 15 січня 2025 року, яку було зареєстровано 21 січня 2025 року (вх. № 18/21-369), тобто поза межами строку, встановленого Законом України „Про Конституційний Суд України“ для подання конституційної скарги.

Суб'єкт права на конституційну скаргу просить поновити пропущений строк, зазначивши, що ухвалу Верховного Суду від 20 червня 2024 року він отримав 15 липня 2024 року. Конституційну скаргу Циганенко О.П. подав 15 січня 2025 року, проте не обґрунтував причини пропуску строку звернення до Конституційного Суду України з конституційною скаргою.

Ураховуючи вимоги частини третьої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України не вбачає підстав для поновлення пропущеного строку подання конституційної скарги.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Циганенка Олександра Петровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини четвертої статті 304, частини третьої статті 307, статті 309, частини четвертої статті 424 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**